

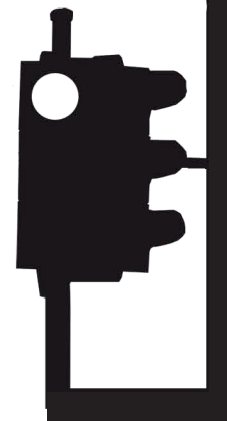
Το βιγόνι των ονείρων μας τρέχει
και μας λένε να μην το κυνηγήσουμε
μας λένε ότι το ΧΡΗΜΑ είναι που μετράει
και πως σκοπός της ζωής μας είναι
να πιάσουμε μια μαύρη βαλίτσα γεμάτη με ΛΕΦΤΑ
λένε ότι τα ΛΕΦΤΑ είναι το παν
και στα μάτια τους βλέπεις το ΚΕΡΔΟΣ.

Οι συμβουλές τους είναι να βρεις μια καλή δουλειά
να παντρευτείς και έπειτα να περιμένεις να πεθάνεις..

Μας βαφτίζουν μα στα δικά μου μάτια δεν χωράει ο θεός τους
και σαν πατρίδα μου αντιλαμβάνομαι την γη.

Ότι κάνουμε, θα το πουν απλά εφηβεία
φτάνει μια κουράστικα.

Μας θέλουν ένα ολόιδιο ,απλό, άσπρο σύννεφο
ή μήπως να πω πρόβατο;

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ

πειρα(γ)ματική πρωτοβουλία ενάντια στο θεσμό της εκπαίδευσης

Το πείρα(γ)μα είναι μια πρωτοβουλία συντρόφων/-ισσών από τη συνέλευση του Ρεσάλτο που με έναν αυτοοργανωμένο και αντιεραρχικό τρόπο δοκιμάζει αλλά και δοκιμάζεται, μέσω ενός πειρα(γ)ματικού λόγου, ενάντια στον θεσμό του σχολείου και του εκπαιδευτικού συστήματος γενικότερα. Μακριά από το να αναγνωρίσει το ρόλο του μαθητή (βλέποντάς τον ως έναν ακόμα ρόλο από αυτούς που το κράτος και ο καπιταλισμός απλόχερα μοιράζουν) προσπαθεί να προκαλέσει ρήγματα στη λογική που θέλει τον μαθητή αποκομμένο από την υπόλοιπη κοινωνία. Οπότε μην παραξενευτεί κανείς αν δει κείμενα που δεν αφορούν τη μαθητική καθημερινότητα. Στους δρόμους και τα σχολεία του Κερατσινίου, της Νίκαιας, του Κορυδαλλού, της Δραπετσώνας, το πείρα(γ)μα δεν πουλιέται, δεν αγοράζεται, αλλά μοιράζεται με την κυριολεκτική έννοια της λέξης- μιας και οι ιδέες μας, οι αξίες μας, οι πράξεις μας, η ζωή μας ολόκληρη δεν είναι εμπόρευμα να ανταλλάσσονται με χρήματα ή οτιδήποτε άλλο. Πάντα επιδιώκοντας την επαφή και την επικοινωνία με όσους και όσες προτιμούν να είναι η άμμος και όχι το γράσσο στα γρανάζια του συστήματος.

✦ Από τα μέσα Ιούνη 2005, στο Κερατσίνι, στην Ερμού 9 (στο ύψος της Λεωφόρου Δημοκρατίας 54), 100 μέτρα από την πλατεία Λαού στα Ταμπούρια, λειτουργεί ο αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης και ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ. Ένα εγχείρημα κοινωνικής-πολιτικής-πολιτισμικής παρέμβασης, αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χαρακτήρα, που έχει ως επίκεντρο της απεύθυνσης και της δράσης του την περιοχή του Κερατσινίου αλλά το βεληνεκές της παρουσίας και των παρεμβάσεων του αγκαλιάζει επίσης τις περιοχές της Δραπετσώνας και της Νίκαιας.

Όλα αυτά τα χρόνια το στέκι έχει καταθέσει λόγο και δράση (με κείμενα, εφημερίδες, αφίσες, εκδηλώσεις, παρεμβάσεις, συζητήσεις, προβολές βίντεο, συναυλίες, πορείες) για μια σειρά κοινωνικών ζητημάτων. Για τα ζητήματα της μισθωτής σκλαβιάς και των κοινωνικών αποκλεισμών, του ρατσισμού και των κοινωνικών διακρίσεων με βάση το φύλο και τη σεξουαλική προτίμηση, του σχολείου-φυλακή και της άρνησης στράτευσης, του πολιτισμού της νάρκωσης και της οικολογικής καταστροφής, της κρατικής-καπιταλιστικής βαρβαρότητας και της κρίσης του συστήματος κυριαρχίας, του κοινωνικού ελέγχου και της καταστολής, του εγκλεισμού και της αλληλεγγύης σε φυλακισμένους αγωνιστές.

Το ΡΕΣΑΛΤΟ είναι ένας ανοιχτός κοινωνικός χώρος αδιαμεσολάβητης επικοινωνίας, συναναστροφής και ανθρώπινης δημιουργίας, χωρίς ιεραρχίες και ειδικούς, μακριά από εμπορευματικές σχέσεις, θεαματικά και καταναλωτικά πρότυπα. Ένα πείραμα διασταύρωσης, γνωριμίας, συντροφικότητας και δράσης ενάντια στην εκμετάλλευση, την αλλοτρίωση και κάθε μορφή εξουσίας.

GRAFFITI

Λίγη ιστορία από την Νέα Υόρκη

Το graffiti με την σημερινή του μορφή, ξεκινάει από την Philadelphia. Το 1971 δημοσιεύεται στην εφημερίδα New York Times μια φωτογραφία ενός τοίχου με το tag (υπογραφή) Taki 183, το οποίο είχε καταλάβει πολλές γωνίες και σιδηροδρομικούς σταθμούς της πόλης. Το μικρόβιο εξαπλώθηκε γρήγορα στην αόρατη γενιά των προαστίων, που έβλεπε τη φήμη σαν διέξοδο. Όσο πιο extreme ήταν το μέρος που διάλεγε ο writer (αυτός που κάνει graffiti), τόσο μεγαλύτερη αναγνώριση αποδεχόταν μέσα στον κύκλο του graffiti. Σύντομα εκατοντάδες παιδιά σκαρφάλωναν τους φράχτες και τα συρματοπλέγματα των σιδηροδρομικών σταθμών και παίζανε κυνηγητό με τους μπάτσους, για να "χτυπήσουν" ένα "κομμάτι" σε ένα βαγόνι. Η γρήγορη εξάπλωση του graffiti τη δεκαετία του '70 κατάφερε να σπάσει τόσο τα γεωγραφικά όσο και τα κοινωνικά όρια της πόλης, με αποτέλεσμα να καταργήσει τις φυλετικές διακρίσεις. Έτσι η 2η γενιά writers αποτελούνταν από ένα πλήθος τόσο διαφυλετικό όσο και συμπαγές. Οι "λευκοί" νεολαίοι του Upper East Side μαθήτευσαν κοντά στους "μαύρους" νεολαίους του Bronx, ενώ οι Ισπανόφωνοι του Brooklyn μάθανε graffiti από την λευκή εργατική τάξη του Queens. Συχνά, συναντιόντουσαν στα αμαξοστάσια των τρένων και από εκεί οργάνωναν επιδρομές σε χρωματοπωλεία για να απαλλοτριώσουν σπρέι και τα βράδια έβγαιναν μαζί για bombing (γρήγορα κομμάτια).

και η εμφάνιση στην Ελλάδα

Το graffiti στην Ελλάδα εμφανίστηκε κάπου στα τέλη του '80, την ίδια χρονική περίοδο που γεννήθηκε η πρώτη χιπ χοπ μπάνα στην Ελλάδα, οι FFC. Παρόλα αυτά, μόλις γύρω στο '93 άρχισε να εξαπλώνεται και να γίνεται αντιληπτό κοινωνικά, όταν ξεκίνησαν οι TXC (όπου σήμερα οι Αρτέμης- Ευθύμης στο αξιοθρήνητο σχήμα Α/Ε κατάντησαν να φορούν γλαμύδες παριστάνοντας του αναγεννημένου Έλληνα και να βραβεύονται το 2001 ως TXC από τον φασίστα Μάκη Βορίδη...). Ανάμεσα στις πολλές ομάδες που δραστηριοποιήθηκαν το '90, οι 114 από τη Θεσσαλονίκη εκδώσαν το περιοδικό "Βαλβίδα Εκτόνωσης Πίεσεων", ένα DIY εγχείρημα, το οποίο στήθηκε και διανεμήθηκε σε μικρό κύκλο αποκλειστικά από γκραφιτάδες. Στα 4 τεύχη του ΒΕΠ η ομάδα προβληματίστηκε πάνω στην κοινωνική σημασία του γκραφ, το ρόλο του καλλιτέχνη, τρόπους διαχείρισης του κινδύνου της αστυνομίας καθώς και την επιρροή που έχουν οι καλλιτέχνες-ινδάλματα στον αυθορμητισμό της έκφρασης. Οι 114 είναι μια από τις περιπτώσεις πολιτικοποιημένων γκραφιτάδων, που λόγω της δράσης τους και του εντύπου, έγιναν σημείο αναφοράς για πολύ κόσμο.

*Σημ.: Τα παραπάνω ιστορικά στοιχεία βρίσκονται στην μπροσούρα "ΑΚΑΤΑΛΗΠΤΕΣ ΜΟΥΤΖΟΥΡΕΣ – γέννηση και αφομοίωση του graffiti στη Ν. Υόρκη του Jeff Chang + η ελληνική περίπτωση" – εκδόσεις Γραμμή 500

Καθαροί τοίχοι...

...βρώμικες συνειδήσεις

Οι άνθρωποι, οι πόλεις, οι γειτονιές, τα κτίρια, οι τοίχοι βρίσκονται μέσα στο πολύπλοκο πλέγμα σχέσεων, αντιλήψεων, αξιών του καπιταλισμού. Οι δρόμοι είναι γεμάτοι διαφημίσεις με στόχο την μεγαλύτερη κερδοφορία. Οι δημόσιοι χώροι, οι πλατείες, τα πάρκα κατασκευάζονται και διακοσμούνται με αποφάσεις δημοτικών συμβουλίων, ειδικών αρχιτεκτόνων και καλλιτεχνών μακριά από τους ανθρώπους που θα ζήσουν σε αυτές. Οι τοίχοι αποτελούν ιερή ιδιοκτησία και για αυτούς μπορούν να μιλάνε και να αποφασίζουν μόνο οι κάθε είδους ιδιοκτήτες.

Τα graffiti, τα stencil, τα συνθήματα είναι πράξεις καταστροφής και πράξεις δημιουργίας ταυτόχρονα. Πράξεις καταστροφής αφού καταστρέφουν την κανονικότητα όπως αυτή έχει επιβληθεί στον καπιταλισμό. Πράξεις δημιουργίας αφού αποτελούν κινήσεις επανοικειποίησης του χώρου και του χρόνου που έχει κλαπεί, αφού αποτελούν κινήσεις επικοινωνίας μέσα σε ένα τοπίο αποξένωσης και μοναξιάς, αφού αποτελούν κινήσεις αμφισβήτησης των αξιών και των αντιλήψεων του σάπιου αυτού κόσμου.

Να γεμίσουμε τους τοίχους που ορθώνουν μπροστά μας με την λύσσα μας για ζωή! Να "λερώσουμε" τους τοίχους τους με τα όνειρά μας!

14/02

Πάνω από 500 μαθητές πετούν πέτρες στην αστυνομία και στις τράπεζες σε πορεία που κάνουν στο **Ηράκλειο** Κρήτης. Προσπάθησαν να εισβάλλουν στην Περιφέρεια Κρήτης και στο Δημαρχείο και πέταξαν πέτρες και αυγά. 4 σχολεία υπό κατάληψη.

17/02

Συγκρούσεις εξελίχθηκαν σε μαθητική πορεία που έγινε στο **Ηράκλειο Κρήτης** στην πλατεία ελευθερίας. Οι μπάτσοι κατάφεραν να κυκλώσουν τον κόσμο με αποτέλεσμα να υπάρχει ένας συλληφθέντας, τον οποίο και τραυματίσαν. Μετά από κάποια ώρα που έμεινε ο κόσμος στην πλατεία, κατέβηκε προς το δημαρχείο όπου έκανε συγκέντρωση.

19/02

οι μαθητές του Γενικού Λυκείου **Νάξου** έκαναν στις 2.00 το μεσημέρι προβολές βίντεο στο σχολείο και στις 4.00 το απόγευμα ξεκίνησαν την πορεία που είχαν ανακοινώσει από την προηγούμενη μέρα. Η κινητοποίηση έγινε για να διαμαρτυρηθούν όχι μόνο για το χάλι της εκπαίδευσης αλλά για τη συνολικότερη λεηλασία της ζωής τους αλλά και όλης της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο. Στην πορεία που ξεκίνησε από το Λύκειο, πήγε στην πλατεία Μανδηλαρά και τελικά κατέληξε στο δημαρχείο συμμετείχαν περί τους 150 μαθητές, ελάχιστοι καθηγητές και κάποιοι αλληλέγγυοι.

Για επικοινωνία:

peiragma@hotmail.com

Για διαρκή ενημέρωση επισκεφτείτε το blog του στεκιού:

anarxiko-resalto.blogspot.com

ΡΕΣΑΛΤΟ

αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης και ρήξης
ερμού 9 κερατσίνι

Κάθε Παρασκευή, μετά τις 8:00μμ, το στέκι είναι ανοιχτό για γνωριμία, κοινωνικότητα και χαλαρή συνεύρεση. Η εβδομαδιαία συνέλευση πραγματοποιείται κάθε Τετάρτη στις 8:00μμ.

15/02

Μαθητική πορεία πραγματοποιήθηκε στην **Κάρπαθο** (ίσως η πρώτη πορεία στο νησί!) από τους μαθητές του νησιού. Μαθητές κατέλαβαν το Γενικό Λύκειο και στη συνέχεια πραγματοποίησαν πορεία στους δρόμους των Πηγαδίων (πρωτεύουσα νησιού) μοιράζοντας κείμενα σε περαστικούς.

16/02

Με πρωτοβουλία κάποιων σχολείων του **Βόλου** και της νέας Ιωνίας, διοργανώθηκε μαθητική πορεία. Στις 10 ξεκίνησε με κάποιες εκατοντάδες μαθητές. Στην νομαρχία έγινε χύμα επίθεση με νεράτσια μπουκάλια πέτρες και άλλα αντικείμενα. Πανό από την κατάληψη του 8ου λυκείου μπήκε μπροστά, η πορεία πέρασε από πλ.Ελευθερίας, σταμάτησε έξω από τα δικαστήρια που φωνάχτηκαν συνθήματα για τους συλληφθέντες της Κυριακής.

μαθητικές 20/02

Πάνω από 100 μαθητές από το Λύκειο που βρίσκεται στο άλσος **Παγκρατίου** ξεκίνησαν με πορεία προς το Σύνταγμα φωνάζοντας συνθήματα όπως «να καεί, να καεί το μπουρδέλο η Βουλή» και κρατώντας μαύρες σημαίες με το σήμα του v for vedeta.

21/02

Επεισοδιακή η παρέλαση στα **Γιάννενα**. Εκτός από την διαμαρτυρία των κτηνοτρόφων, ομάδα μαθητών από σχολείο της πόλης, μόλις πλησίασε την εξέδρα των επισήμων, γύρισε και μούντζωσε ομαδικά τους επίσημους, ενώ φωνάχτηκε και σύνθημα “είστε μαλάκες”. Η κίνηση των μαθητών εξόργισε τον δήμαρχο ο οποίος από το χώρο που έγινε η παρέλαση.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ